

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/132/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010193
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6714010193.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému V. Y., pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí, konanom dňa 21. januára 2015, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavojka Sendeckého, odvolanie okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 01.10.2014, sp.zn. 3T/38/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/38/2014 zo dňa 01.10.2014 bol obžalovaný V. Y. oslobodený spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry vo Zvolene zo dňa 18.03.2014, sp.zn. 2Pv 284/2013/6611, a to postupom podľa § 285 písm. b) Tr. por. pre skutok, ktorý podľa výroku tejto obžaloby mal spáchať na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenej dobe v čase asi o 22,00 hodine dňa 29.04.2013 v rodinnom dome v meste S., v časti B., popisné číslo XXX, násilím donútil k súložiu V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., R. XXXX/X napriek jej vážne mienenému odporu tak, že po tom, čo dobrovoľne prišla s ním do jeho domu, kde spoločne pozerali filmy a počúvali hudbu, počas toho, ako ležali oblečení na posteli bokom vedľa seba, si náhle kľakol na posteľ, otočil ju na chrbát, rukami jej rozopol gombík a zips na nohaviciach a silou jej ich ťahal dole, ako aj spodnú bielizeň, poškodená sa snažila si nohavice vytiahnuť hore, čo sa jej nepodarilo, na to ju pritiahol bližšie k okraju postele a silou jej stiahol nohavice a nohavičky, pričom mu vravela, aby s tým prestal, snažila sa ho od seba odtlačiť nohami, kopnúť ho, čo sa jej nepodarilo, na to jej rukami rozťahol od seba nohy, sadol si na jej brucho, aby sa nemohla hýbať, pritlačil ju na posteľ rukami, navliekol si kondóm na penis a pohlavným údom vnikol do jej pošvy a vykonal s ňou súlož, ktorú ukončil ejakuláciou, čím jej nespôsobil žiadne zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie, ktorým konaním mal spáchať zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. Takýmto výrokom dospel prvostupňový súd k záveru, že tento skutok nie je trestným činom.

Súd prvého stupňa zároveň rozhodol aj o uplatnenom nároku na náhradu škody tak, že podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodenú V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., R. XXXX/X, s jej nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas t.j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 01.10.2014, ktoré odvolanie následne písomne zdôvodnil podaním zo dňa 14.11.2014. V jeho dôvodoch predovšetkým namietal oslobodzujúci výrok prvostupňového súdu s tým, že vykonané dôkazy okresný súd vyhodnotil jednoznačne a iba v prospech obžalovaného, pričom však také dôkazy zdôvodňovali iný postup súdu, a to uznanie viny obžalovaného zo spáchania zločinu znásilnenia. V tejto súvislosti zvýraznil obsah svedeckej výpovede poškodenej V. K., ktorá bola od počiatku trestného konania nemenná. Nielen v prípravnom konaní, ale i v konaní pred súdom obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku usvedčovala. Pokiaľ okresný súd argumentoval obsahom výpovedí svedkov P. M., Q. W. a V. R., ide o kamarátov obžalovaného. Pokiaľ boli súdom vykonané osobné výsluchy znalcov, títo prakticky

zotrvali na svojich záveroch, vyslovených v písomných znaleckých posudkoch, hodnovernosť výpovede poškodenej odborne skúmala znalkyňa V. Z. K., podľa ktorej „tam muselo byť násilie“, u poškodenej nezistila vysoké lži skóre, je senzitivnejšia a celú situáciu mohla vnímať tak, ako sa stala. Ďalej prokurátor poukázal aj na obsah svedeckých výpovedí matky a sestry poškodenej V. K. a V. K.. Navyiac poukázal aj na obsah svedeckej výpovede V. V. K. - ošetrojúcej lekárky (psychiatricky) poškodenej, ktorá vyslovila názor, že posttraumatická stresová porucha sa u poškodenej neprejavila ihneď po skutku, nejde o nič nezvyčajné. U poškodenej zistila súbeh dvoch diagnóz a nielen naznačenú poruchu, ale i rekurentnú depresívnu poruchu. Vo veci existuje skupina dôkazov, ktorých vierohodnosť nebola ničím spochybnená, ani narušená, naopak, skupina dôkazov na strane obhajoby si vo viacerých častiach odporovala, výpovede svedkov boli neverohodné, sám obžalovaný sa hlavného pojednávania nezúčastnil. Záverom odvolania prokurátor navrhol zrušenie napadnutého rozsudku s tým, aby krajský súd odvolaniu vyhovel a vec vrátil súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania prokurátorom v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním prokurátora vytykané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie prokurátora nebolo podané dôvodne.

Súd prvého stupňa pri dodržaní procesného postupu a taktiež rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, na hlavnom pojednávaní v jeho priebehu dňa 25.06.2014 vykonal výsluchy svedkov V. K., V. K., V. K., P. M. a znalcov V. T. R., V. Z. K., V. C. V., PhDr. Q. E., pričom sa žiada pripomenúť, že obžalovaný využil svoje zákonné právo, hlavného pojednávania sa nezúčastnil a pri zachovaní procesného postupu bolo toto vykonané v jeho neprítomnosti. Na hlavnom pojednávaní dňa 01.10.2014 prvostupňový súd doplnil dokazovanie výsluchom svedkov V. V. K., V. T. A., V. R., Q. W. a v zmysle § 269 Tr. por. prečítal obsah písomných listinných dôkazov, a to najmä výpisov hovorov z Orange a Telefonica Slovakia, lekárskeho správ na poškodenú, zápisnice o ohliadke miesta činu, fotodokumentáciou a správ na obžalovaného, ako i odpisu z registra trestov, týkajúceho sa jeho osoby.

Prvostupňový súd takýto súhrn dôkazov vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne správne. Jeho rozhodnutie zodpovedá všetkým hľadiskám, obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr. por., prejednávanej prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič vyčítať. Stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu je tiež zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke nevinu obžalovaného V. Y. zo spáchania stíhaného skutku.

Svoje rozhodnutie odôvodnil prakticky tým, že šlo o skutok, kde mali byť prítomní len obžalovaný a poškodená a tieto verzie si vzájomne odporujú, na preukázanie viny obžalovaného súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. To platí tým skôr, keď v prejednanom prípade existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú a súd svoje rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej alebo druhej skupiny dôkazov. V prípade, ak má slúžiť výpoveď poškodenej v procesnom postavení svedkyne ako jediný priamy dôkaz, preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov (odborné vyjadrenie, znalecký posudok, stopy, výpovede svedkov či listinné dôkazy), musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený. V súvislosti s "dôkaznou núdzou", aká sa vyskytla aj v tomto prípade, okresný súd poukázal na zásadu "in dubio pro reo", teda "v pochybnostiach v prospech obžalovaného" vyplývajúcu z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. poriadku, použitie ktorej prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

Nad rámec dôvodov napadnutého rozsudku krajský súd zvyrazňuje obsah výpovede obžalovaného z prípravného konania zo dňa 10.09.2013, keď dokazoval, že s poškodenou V. K. sa poznali asi štyri roky,

kontaktovala ho cez facebook a už pri prvom osobnom stretnutí mali pohlavný styk. Za takým účelom sa aj následne stretávali, poškodená vedela, že v tom čase mal priateľku, na túto chorobne žiarlila, dokonca s ňou mala incident. Sex s poškodenou mal viac ako desaťkrát. V kritický večer boli u neho v dome, pozerali film, navzájom sa bozkávali, vyzliekli donaha, mali pohlavný styk, pričom mu ničím nedávala najavo, že by s týmto pohlavným stykom nesúhlasila. Tento pohlavný styk po predohre trval asi 15 minút. Po jeho skončení začala nerváčiť, plakala, zúrila, vyžadovala od neho, aby sa rozišiel s priateľkou, inak mu zničí život.

V reakcii na odvolacie námietky prokurátora, krajský súd zdôrazňuje, že zo zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci, vyjadrenej v § 2 ods. 10 Tr. por. vyplýva, že prípadný záver o vine obžalovaného V. Y. zo spáchania stíhaného zločinu by musel byť založený na bezpečne zistených faktoch a nie iba na predpokladoch a domnienkach, hoci sa môžu javiť pravdepodobnými. Pokiaľ vo svojom písomnom odvolaní argumentoval v neprospech obžalovaného nepriamymi dôkazmi, ktoré majú potvrdzovať vierohodnosť výpovede poškodenej V. K., je nutné v tejto súvislosti navyše zdôrazniť, že taký súhrn nepriamych dôkazov, na preukázanie viny obžalovaného v posudzovanom prípade by musel tvoriť logickú a ničím nenarušenú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré by nielen spoľahlivo preukazovali všetky okolnosti žalovaného skutku v zmysle usvedčenia obžalovaného z jeho spáchania, ale čo je dôležité, aj vylučovali nadovšetko pochybnosť prijatie iného záveru o nevine obžalovaného. Súd prvého stupňa sa hodnotením dôkaznej situácie podrobne zaoberal v odôvodnení napadnutého rozsudku, je uvedené vyššie, s týmito dôvodmi sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje a bolo by nadbytočné na tomto mieste túto argumentáciu znovu opakovať. Stručne sa žiada dodať, že vykonaným dokazovaním neboli odstránené pochybnosti ohľadom vierohodnosti výpovede svedkyne - poškodenej V. K. pokiaľ ide o použitie násillia či hrozby ním zo strany obžalovaného za účelom dosiahnutia pohlavného styku s ňou. Nebolo možné tak prijať jednoznačný záver, nevzbudzujúci akúkoľvek dôvodnú pochybnosť o vine obžalovaného. Naznačené pochybnosti pritom neodstránili ani závery jednotlivých písomných znaleckých posudkov, na obsah ktorých odvolateľ v dôvodoch svojho odvolania poukazuje. Za takejto dôkaznej situácie je aj z pohľadu krajského súdu v posudzovanej veci dôvodný záver spočívajúci v tom, že stíhaný skutok nie je trestným činom. Tento skutok sa síce stal, no vo svojom rozsahu nenapriňa objektívne, resp. subjektívne znaky skutkovej podstaty zločinu znásilnenia podľa § 199 Tr. zák. V súdenom prípade boli využité všetky dostupné možnosti na zistenie skutkového stavu veci a to nielen v prospech, ale aj v neprospech obžalovaného, nie je objektívne možné už nič ďalej dokazovať, resp. iným dôkazom, majúc na mysli taký, ktorý by spochybnil obhajobu obžalovaného, usvedčiť ho zo spáchania stíhaného skutku v rozsahu uvedenom v obžalobe prokurátora.

Pokiaľ vo veci zostalo minimálne podozrenie, že obžalovaný mohol v záujme dosiahnutia pohlavného styku s poškodenou V. K. použiť istý druh násillia, resp. hrozby ním, krajský súd zdôrazňuje, že zo zásady prezumpcie neviny pre orgány činné v trestnom konaní vyplýva, a to pokiaľ ide o vyvodzovanie skutkových zistení na základe vykonaného dokazovania to, že v prípade pochybností o skutku, ako bol ustálený obžalobou, ktoré preukázateľne nie je možné odstrániť vykonaním ďalších dôkazov, je povinnosťou týchto orgánov a súdu obzvlášť prikloniť sa k možnosti pre obžalovaného priaznivejšej. Vzhľadom na to, že súd prvého stupňa nepochybil ani vo výroku, ktorým podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodenú V. K. s jej nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie, rozhodol krajský súd o odvolaní prokurátora, považujúc ho za nedôvodné, spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď toto odvolanie podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.